

عنوان مقاله:

میانجیگری؛ جلوه ای از سیاست جنایی مشارکتی (با نگاهی به قانون آیین دادرسی کیفری 1392)

محل انتشار:

همایش ملی قانون آیین دادرسی کیفری سال ۱۳۹۲ در بوته نقد (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدرضا کاظمی گوردی - استادیار گروه الهیات دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

سیده سمانه حسینی - دانشجوی دکتری تخصصی فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

علی حیدری نیا - دانشجوی دکتری تخصصی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی زاهدان، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

حقوق کیفری سنتی از درون و به تدریج در حال متلاشی شدن و دگرگونی است و مقوله های جدید که افراد جامعه در آن دخیل و سهیم هستند به آن اضافه شده است. امروزه که عصر تحولات نامیده می شود؛ تا حدودی از خاص بودن روش رسیدگی به جرایم توسط ملت ها کاسته و منجر به ایجاد مشترکات و الگوبرداری هایی در روش دادرسی شده و در واقع سیاست جنایی کشورها رو به فراملی شدن پیش می رود. میانجیگری مقوله ای سنتی است اما در سیاست جنایی امروزی دیگر به صورتی سازمان یافته و دارای چارچوب خاص می باشد. ما در این نوشتار به استراتژی جدید قانون گذار در جهت جلوگیری از ادامه مسیر رسیدگی در فرآیند کیفری، یعنی میانجیگری که به نوعی سازش بر سر جرم و خسارات وارده است و به صورت مشارکتی انجام می شود که یکی از مهمترین آرمان های عدالت ترمیمی و جزئی از ماهیت آن محسوب می شود، با نگاهی به نوآوری های عملی این برنامه ترمیمی در قانون آیین دادرسی کیفری، می پردازیم.

کلمات کلیدی:

عدالت ترمیمی، میانجیگری، جایگزین های حل و فصل اختلاف، ترمیم بزه دیده، سیاست جنایی مشارکتی، توافق دوطرفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/420640>

